ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 289
Ημερομ. Κατάθεσης: 6/11/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τις/τους κ.κ. Υπουργούς:
- **Εσωτερικών**
- **Περιβάλλοντος και Ενέργειας**
- **Πολιτισμού**
- **Υποδομών και Μεταφορών**
- **Ανάπτυξης**

Θέμα: «Ανάγκη ανάκλησης ή ουσιαστικής τροποποίησης της υπ' αρ. 39895/2026 Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΦΕΚ Β΄ 4418/17.7.2026) σχετικά με τους όρους και τους περιορισμούς προβολής υπαίθριας διαφήμισης στα περίπτερα».

Η Βουλευτής, **Ραλλία Χρηστίδου**, καταθέτει ως Αναφορά προς τους συναρμόδιους Υπουργούς το από 9/10/2026 Υπόμνημα της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Μισθωτών Περιπτέρων αναφορικά με τις δυσμενείς επιπτώσεις που επιφέρει στον κλάδο των περιπτερούχων η έκδοση της υπ' αρ. 39895/2026 Κοινής Υπουργικής Απόφασης, με την οποία τροποποιήθηκε η υπ' αρ. 46526/21.7.2020 ΚΥΑ (Β΄ 3049) για τη ρύθμιση των ειδικότερων όρων και προϋποθέσεων προβολής υπαίθριας διαφήμισης.

Πιο συγκεκριμένα, καταγγέλλουν ότι με τις νέες ρυθμίσεις επιβάλλονται αυστηροί περιορισμοί και απαγορεύσεις στη δυνατότητα των περιπτέρων να φέρουν σύγχρονες μορφές διαφημιστικής προβολής (ψηφιακές και LED διαφημίσεις, διαφημίσεις στη βιτρίνα και στον βοηθητικό εξοπλισμό, προωθητικές ενέργειες), ενώ οι ίδιες μορφές επιτρέπονται στα στέγαστρα στάσεων λεωφορείων. Οι διατάξεις εγείρουν ζητήματα άνισης μεταχείρισης, στερώντας από χιλιάδες μικρούς επαγγελματίες τη δυνατότητα ισότιμης συμμετοχής στην αγορά της υπαίθριας διαφήμισης.

Βασικό αίτημά τους αποτελεί η άμεση ανάκληση, άλλως η ουσιαστική τροποποίηση της υπ' αρ. 39895/2026 ΚΥΑ, ύστερα από ουσιαστικό διάλογο με τους θεσμικούς εκπροσώπους των

περιπτερούχων, ή, κατ’ ελάχιστον, η θέσπιση σαφών τεχνικών προδιαγραφών για τη χρήση τεχνολογίας LED, αντί της πλήρους απαγόρευσης.

Επισυνάπτεται το σχετικό υπόμνημα.
Παρακαλούμε για την απάντηση και τις δικές σας ενέργειες.

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2026

Η καταθέτουσα Βουλευτής

Χρηστίδου Ραλλία

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΩΝ
Καποδιστρίου 24 , Αθήνα
τηλ : 2103229500
gmail : gfkr1985@gmail.com

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Αθήνα, 9/10/2026

Προς τους αξιότιμους:

1. Υπουργό Εσωτερικών κ. Θεόδωρο Λιβάνιο
2. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Σταύρο Παπασταύρου
3. Υφυπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας κα Μαρία Ελένη Σουκούλη-Βιλιάλη
4. Υπουργό Πολιτισμού κα Στυλιανή Μενδώνη
5. Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών κ. Χρίστο Δήμα
6. Αναπληρωτή Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών κ. Γεώργιο Κώτσηρα
7. Υπουργό Ανάπτυξης κ. Παναγιώτη Θεοδωρικάκο

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:
1.Γραφείο Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη
2. Γραφείο Αντιπροέδρου Κυβέρνησης Κωστή Χατζηδάκη
3. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Κυριάκο Πιερρακάκη
4. Υπουργό Επικρατείας κ. Άκη Σκέρτσο
5. Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Δημήτρη Μαρκόπουλο
6. Υφυπουργό παρά τω Πρωθυπουργό κ. Παύλο Μαρινάκη

Της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Μισθωτών Περιπτέρων, που εδρεύει Αθήνα επί της οδού Καποδιστρίου 24, νομίμως εκπροσωπούμενο

ΘΕΜΑ: Η υπ' αριθμ. 39895/16-07-2026 Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ Β' 4418/17-07-2026).

Αξιότιμοι κύριοι και κυρίες Υπουργοί,

Με αίσθημα βαθιάς ανησυχίας και θεσμικής ευθύνης απευθυνόμεθα ενώπιόν σας διά του παρόντος υπομνήματος, κατόπιν της δημοσιεύσεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β' 4418/17-07-2026) της υπ' αριθμ. 39895/16-07-2026 Κοινής

Υπουργικής Αποφάσεως, η οποία τροποποιεί την υπ' αριθμ. 46526/21-07-2020 κοινή υπουργική απόφαση «Ρύθμιση θεμάτων υπαίθριας διαφήμισης» (Β' 3049).

Η εν λόγω ΚΥΑ, υπό τον φαινομενικά αθώο μανδύα της ρυθμίσεως θεμάτων υπαίθριας διαφημίσεως, εισάγει ειδικώς και αποκλειστικώς εις βάρος των περιπτέρων νέες, πρωτοφανείς και δραστικές απαγορεύσεις, οι οποίες δεν υπήρχαν στην αρχική ΚΥΑ 46526/2020, ενώ ταυτοχρόνως αφήνει ανέγγιχτα ή και ευνοεί τα λοιπά μέσα υπαίθριας διαφημίσεως, ιδίως δε τα στέγαστρα στάσεων αστικών συγκοινωνιών, τα οποία αντιμετωπίζονται με εξαιρετικά ευνοϊκότερο καθεστώς. Η προσβαλλόμενη ΚΥΑ πάσχει αντισυνταγματικότητας, παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές της εννόμου τάξεως, εξυπηρετεί μονοπωλιακά συμφέροντα, πλήττει ανεπανόρθωτα χιλιάδες επαγγελματίες και οικογένειες , και ως εκ τούτου πρέπει να ανακληθεί ή να τροποποιηθεί αμελλητί. Για τους λόγους αυτούς επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Εν προκειμένω, η εν θέματι ΚΥΑ, διά του άρθρου 4 παράγραφος 2, τροποποιεί το άρθρο 5 της αρχικής ΚΥΑ 46526/2020, το οποίο ρυθμίζει ειδικώς τα περίπτερα, και διατηρεί μεν τις ήδη υφιστάμενες ρυθμίσεις — ήτοι τη διαφήμιση σε πλαίσιο 0,40 μ. στη βάση του στεγάστρου και τις εκτυπωμένες διαφημίσεις επί κινητών τεντών υπόλευκου ή μπεζ χρώματος μεγίστων διαστάσεων 0,75 μ. x 1,80 μ. με δυνατότητα φωτισμού στις τέσσερεις πλευρές — εισάγει ωστόσο τέσσερις εντελώς νέες απαγορεύσεις, οι οποίες τίθενται υπό τον γενικό όρο «εφόσον τα κάτωθι είναι ορατά από τους χρήστες της οδού, στα περίπτερα δεν επιτρέπονται», ήτοι: (α) ψηφιακές, LED ή οπισθοφωτιζόμενες διαφημίσεις επί του προστεγάσματος, (β) διαφημίσεις και διαφημιστικές κατασκευές περιμετρικά, εξωτερικά και εσωτερικά (βιτρίνα) στη βάση, (γ) μετατροπή βοηθητικού εξοπλισμού σε διαφημιστική επιφάνεια, και (δ) προωθητικές ενέργειες. Αυτές οι τέσσερις απαγορεύσεις ουδέποτε υπήρχαν στην αρχική ΚΥΑ 46526/2020 και εισάγονται πρωτογενώς διά της νεώτερης ΚΥΑ, με βαρύτατες συνέπειες για την βιωσιμότητα των περιπτέρων που στηρίζονται μεταξύ άλλων και στα διαφημιστικά έσοδα.

Καταρχάς, ο όρος «εφόσον τα κάτωθι είναι ορατά από τους χρήστες της οδού» είναι εξ αντικειμένου κενός περιεχομένου και συνιστά δε νομική φενάκη, διότι εκ της φύσεως και του σκοπού τους τα περίπτερα ευρίσκονται αποκλειστικώς επί πεζοδρομίων, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων εντός του αστικού ιστού, δηλαδή

εξ ορισμού είναι ορατά από τους χρήστες της οδού. Δεν υφίσταται περίπτερο κρυμμένο, αόρατο ή απομακρυσμένο από την οδό. Ο εν λόγω όρος, ο οποίος δήθεν περιορίζει το πεδίο εφαρμογής των απαγορεύσεων, στην πραγματικότητα τις καθιστά καθολικές και ανεξαιρέτους, ισοδυναμώντας με γενική και απόλυτη απαγόρευση κάθε μορφής διαφημίσεως σε κάθε περίπτερο της χώρας. Η επιλογή αυτής της διατυπώσεως φανερώνει είτε πλήρη άγνοια του αντικειμένου εκ μέρους του κανονιστικού νομοθέτη, είτε — και αυτό είναι το πιθανότερο — σκόπιμη μεθόδευση ώστε η απαγόρευση να εμφανίζεται φαινομενικά ως μερική ενώ στην ουσία της είναι ολική.

Ιδιαιτέρως ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι η απαγόρευση (β) αναφέρεται ρητώς σε διαφημίσεις «εσωτερικά (βιτρίνα) στη βάση» του περιπτέρου. Η ρύθμιση αυτή κηρύσσει εμμέσως πλην σαφώς παράνομη ακόμη και την εσωτερική διαφήμιση εντός του περιπτέρου, ήτοι την τοποθέτηση διαφημιστικού υλικού εντός της βιτρίνας. Τούτο είναι πρωτοφανές, αδιανόητο και ανήκουστο σε οποιοδήποτε κράτος δικαίου και δη σε κάποιο που επιχειρεί να προάγει την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας. Αξίζει να υπομνησθεί ότι ακόμη και η αυστηρά αντικαπνιστική νομοθεσία (Ν. 3730/2008, Ν. 3868/2010), η οποία θεσπίσθηκε προς προστασία του θεμελιωδέστατου αγαθού της δημόσιας υγείας, αναγνωρίζει ρητώς ότι η εσωτερική διαφήμιση καπνικών προϊόντων στα σημεία πωλήσεως — ήτοι στα περίπτερα — είναι επιτρεπτή. Αν ακόμη και η τοποθέτηση διαφημίσεων καπνικών προϊόντων εντός του περιπτέρου είναι νόμιμη υπό νομοθεσία που αποσκοπεί στην προστασία της δημόσιας υγείας, πώς είναι δυνατόν μία ΚΥΑ περί υπαίθριας διαφημίσεως — δηλαδή νομοθεσία χαμηλότερου τυπικού κύρους και κατωτέρου σκοπού — να απαγορεύει κάθε διαφήμιση; Η αντίφαση είναι εξόφθαλμη και αναδεικνύει τον αυθαίρετο χαρακτήρα της ρυθμίσεως.

Περαιτέρω η θεωρούμενη ως «απαγορευμένη διαφήμιση» του βοηθητικού εξοπλισμού των περιπτέρων, είναι δεδομένο ότι θα δημιουργήσει πλείστα προβλήματα ακόμα και στη λειτουργία των περιπτέρων, καθώς τα ψυγεία ή τα σταντ των περιπτέρων, που φέρουν σήματα και διακριτικά γνωρίσματα εταιριών, που τα παραχωρούν ως χρησιδάνειο, μπορούν να θεωρηθούν απαγορευμένη διαφήμιση,

συνεπώς στην πραγματικότητα τα περίπτερα να μην μπορούν να διαθέτουν ψυγεία, σταντ κα με τον τρόπο που τα διέθεταν.

Ομοίως η απαγόρευση περί «προωθητικών ενεργειών», είναι εκτός κάθε έννοιας δικαίου αλλά και σκοπιμότητας. Είναι δυνατόν να απαγορεύονται προωθητικές ενέργειες προϊόντων που είναι μια καθ' όλα νόμιμη εμπορική πρακτική; Τι σχέση μπορεί να έχει η διενέργεια προωθητικών ενεργειών με την διαφήμιση στους εξωτερικούς χώρους που συνυπάρχουν στην ίδια ΚΥΑ;

Η πλέον καταφανής ένδειξη του φωτογραφικού, μεθοδευμένου και σκόπιμου χαρακτήρα της προσβαλλόμενης ΚΥΑ αναδύεται από τη συγκριτική ανάγνωση των διατάξεών της. Εντός του αυτού κανονιστικού κειμένου, το μεν άρθρο 4 παράγραφος 2 κηρύσσει ολική απαγόρευση ψηφιακής, LED και οπισθοφωτιζόμενης διαφημίσεως στα περίπτερα, το δε άρθρο 3 παράγραφος 3 (τμήμα Γ — Στέγαστρα στάσεων) παρέχει στα στέγαστρα στάσεων αστικών συγκοινωνιών πλήρη δυνατότητα ψηφιακής, LED και βιντεοσκοπικής διαφημίσεως, μάλιστα με λεπτομερείς τεχνικές προδιαγραφές: ελάχιστη εναλλαγή ανά 20 δευτερόλεπτα, μέγιστη φωτεινότητα 250 κηρία (candela), δυνατότητα τοποθετήσεως ακόμη και σε οδούς με όριο ταχύτητας άνω των 70 χιλιομέτρων ανά ώρα. Η ίδια ακριβώς τεχνολογία, η ίδια ψηφιακή LED διαφήμιση, επιτρέπεται στα στέγαστρα στάσεων με λεπτομερείς τεχνικές ρυθμίσεις, αλλά απαγορεύεται πλήρως στα περίπτερα, τα οποία διαθέτουν κατά πολύ μικρότερες διαφημιστικές επιφάνειες και μάλιστα σε ψηλότερο σημείο, ήτοι λιγότερο ορατό σε χρήστες των οδών. Η αντίθεση αυτή δεν είναι τυχαία ούτε αποτελεί νομοθετική αβλεψία· είναι συνειδητή επιλογή υπέρ συγκεκριμένων επιχειρηματικών συμφερόντων και εις βάρος μιας ολόκληρης επαγγελματικής τάξεως και μέρους της αγοράς.

Η νομοθετική ιστορία αποκαλύπτει μεθοδική και σταδιακή στρέβλωση του κανονιστικού πλαισίου εις βάρος των περιπτέρων. Ο Ν. 2946/2001 «Υπαίθρια Διαφήμιση, Συμπολιτείες Δήμων και Κοινοτήτων και άλλες διατάξεις», στο άρθρο 1 παράγραφος 2, κατέταξε τα μέσα υπαίθριας διαφημίσεως σε κατηγορίες. Αρχικώς, τα περίπτερα κατατάσσοντο στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 1, μαζί με τα στέγαστρα αφετηριών ή στάσεων αναμονής επιβατών αστικών και υπεραστικών συγκοινωνιών, τα μέσα μαζικής μεταφοράς, τα τραμ και τα λεωφορεία.

Η κατάταξη αυτή δεν ήταν τυχαία καθώς αναγνώριζε ότι τα περίπτερα, όπως και τα στέγαστρα στάσεων, αποτελούν αστικό εξοπλισμό τοποθετημένο σε κοινόχρηστους χώρους, εξυπηρετούντα ανάλογους σκοπούς. Το άρθρο 2 του ίδιου νόμου απαγορεύει μεν γενικώς την υπαίθρια διαφήμιση σε αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους και παραδοσιακούς οικισμούς, εξαιρεί ωστόσο ρητώς τα μέσα της περιπτώσεως γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 — ήτοι τα στέγαστρα στάσεων, τα μέσα μεταφοράς, και αρχικώς τα περίπτερα — από αυτή την απαγόρευση. Η εξαίρεση αυτή ήταν εύλογη και ισόρροπη διότι αναγνώριζε ότι ο αστικός εξοπλισμός εξυπηρετεί κοινωφελείς σκοπούς και ότι η διαφήμιση επ' αυτού χρηματοδοτεί τη συντήρηση και τον εκσυγχρονισμό του.

Στη συνέχεια, ο Ν. 4674/2020 (άρθρο 15) και ο Ν. 4735/2020 (άρθρο 54) μετέφεραν τα περίπτερα από την περίπτωση γ΄ στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Ν. 2946/2001. Η μεταφορά αυτή, η οποία ελάχιστα σχολιάσθηκε κατά τη ψήφισή της, είχε εξαιρετικά σημαντικές συνέπειες, ήτοι αφαίρεσε τα περίπτερα από την κατηγορία γ΄, η οποία εξαιρείται της απαγορεύσεως του άρθρου 2 του Ν. 2946/2001, και τα κατέταξε στην κατηγορία α΄, η οποία δεν εξαιρείται. Αποτέλεσμα ήταν τα στέγαστρα στάσεων να δύνανται να προβάλλουν διαφημιστικά μηνύματα ακόμη και σε αρχαιολογικούς χώρους και ιστορικούς τόπους, ενώ τα περίπτερα υπόκεινται στην πλήρη απαγόρευση. Η νομοθετική αυτή μεταβολή δεν ήταν τυχαία όπως αποδεικνύεται πλέον, αλλά σχεδιασμένη και προδήλως εξυπηρετούσα τα συμφέροντα τρίτων.

Η ανισότητα μεταχείρισης μεταξύ περιπτέρων και στεγάστρων στάσεων δεν αντέχει σε καμία κριτική εξέταση. Τα στέγαστρα στάσεων αστικών συγκοινωνιών, κατά τεκμήριο, ευρίσκονται σε αμέσως παρακείμενη θέση με τα περίπτερα — συχνά στο ίδιο πεζοδρόμιο, σε απόσταση λίγων μέτρων. Τα στέγαστρα στάσεων διαθέτουν κατά πολύ μεγαλύτερες διαφημιστικές επιφάνειες από τα περίπτερα, είναι ομοίως (ή και περισσότερο) ορατά από τους χρήστες της οδού, ομοίως τοποθετημένα εντός του αστικού ιστού, και εν τούτοις τυγχάνουν πλήρους ψηφιακής ελευθερίας. Εάν η δικαιολογητική βάση των απαγορεύσεων ήταν η οδική ασφάλεια — όπως αφήνει να εννοηθεί η αναφορά σε «χρήστες της οδού» — τότε η ίδια ακριβώς λογική θα έπρεπε να οδηγεί σε ίδιες ή αυστηρότερες απαγορεύσεις για τα στέγαστρα στάσεων, τα

οποία φέρουν πολλαπλασίως μεγαλύτερες ψηφιακές οθόνες, λειτουργούν με βίντεο υψηλής ευκρίνειας και κινούμενη εικόνα, και κατά την ίδια την ΚΥΑ επιτρέπονται ακόμη και σε οδούς με ταχύτητα κυκλοφορίας άνω των 70 χλμ./ώρα στις οποίες παραπλεύρως δεν βρίσκονται περίπτερα συνήθως. Η αντίφαση είναι τόσο οφθαλμοφανής που αποδεικνύει αφεαυτής ότι η οδική ασφάλεια δεν αποτελεί τον πραγματικό σκοπό της ρυθμίσεως, αλλά πρόσχημα για μια νομοθετική μεταβολή εξυπηρέτησης συμφερόντων.

Τούτο επιβεβαιώνεται και από ένα παράδοξο που αγγίζει τα όρια του κωμικού. Τα στέγαστρα στάσεων, τα οποία τυγχάνουν πλήρους ψηφιακής ελευθερίας, διαφημίζουν κατά κανόνα προϊόντα τα οποία πωλούνται εντός των περιπτέρων — αναψυκτικά, καφέδες, σνακ, τηλεπικοινωνιακές κάρτες, εφημερίδες. Ο πολίτης βλέπει τη ψηφιακή διαφήμιση ενός προϊόντος στο στέγαστρο της στάσεως και κατευθύνεται στο περίπτερο για να το αγοράσει. Ωστόσο, το περίπτερο, το οποίο και διαθέτει το προϊόν στο καταναλωτικό κοινό, δεν δικαιούται να διαφημίσει το ίδιο ακριβώς προϊόν. Η ρύθμιση αυτή δεν είναι απλώς άδικη, είναι αλλοπρόσαλλη, υπονομεύει τη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς και προσβάλλει κάθε έννοια υγιούς ανταγωνισμού.

Η προσβαλλόμενη ΚΥΑ παραβιάζει θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις και αρχές. Πρώτον, παραβιάζει το άρθρο 4 του Συντάγματος (αρχή της ισότητας) καθόσον εισάγει αδικαιολόγητη άνιση μεταχείριση μεταξύ ομοειδών μέσων υπαίθριας διαφημίσεως — περιπτέρων αφενός και στεγάστρων στάσεων αφετέρου — χωρίς να συντρέχει αντικειμενικός λόγος που να δικαιολογεί τη διαφοροποίηση. Η μόνη ουσιαστική διαφορά είναι ότι τα στέγαστρα στάσεων εκμεταλλεύονται συγκεκριμένα μεγάλα επιχειρηματικά σχήματα, ενώ τα περίπτερα αποτελούν μέσο βιοπορισμού χιλιάδων μικρών επαγγελματιών, αναπήρων και θυμάτων πολέμου. Κατά πάγια νομολογία τόσο του Συμβουλίου της Επικρατείας όσο και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η αρχή της ισότητας απαγορεύει τη διαφορετική μεταχείριση ομοίων καταστάσεων χωρίς εύλογη και αντικειμενική δικαιολόγηση, και αντιστρόφως, ούτε επιβάλλει ούτε ανέχεται τη στοχευμένη μεταχείριση μίας ομάδας επαγγελματιών ως ομάδας δευτέρας κατηγορίας.

Δεύτερον, η εν θέματι ΚΥΑ παραβιάζει το άρθρο 5 του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει την επαγγελματική ελευθερία και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας. Η ελευθερία ασκήσεως επαγγέλματος περιλαμβάνει αναμφιβόλως το δικαίωμα του επαγγελματία να χρησιμοποιεί εύλογα μέσα προωθήσεως των προϊόντων και υπηρεσιών του, ιδίως εντός ή επί του ιδίου του επαγγελματικού του χώρου. Η ολική απαγόρευση κάθε μορφής σύγχρονης διαφημίσεως στα περίπτερα — ψηφιακής, LED, εσωτερικής βιτρίνας, ακόμη και «προωθητικών ενεργειών» — στερεί από τον περιπτερούχο τη δυνατότητα ασκήσεως βιώσιμης επαγγελματικής δραστηριότητας. Κατά τη νομολογία του ΣτΕ, περιορισμοί στην επαγγελματική ελευθερία επιτρέπονται μόνον εφόσον θεσπίζονται με τυπικό νόμο (και όχι με κανονιστική πράξη κατωτέρου κύρους όπως ΚΥΑ), εξυπηρετούν σκοπό δημοσίου συμφέροντος, και τηρούν την αρχή της αναλογικότητας. Ουδεμία από τις προϋποθέσεις αυτές πληρούται εν προκειμένω.

Τρίτον, παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος). Η αρχή αυτή απαιτεί ο περιορισμός ατομικού δικαιώματος να είναι πρόσφορος, αναγκαίος και αναλογικός stricto sensu σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Η ολική απαγόρευση συγκεκριμένου τύπου διαφημίσεως στα περίπτερα — ενώ στα αντίστοιχου τύπου στέγαστρα στάσεων επιτρέπεται — δεν είναι αναγκαία, αφού θα μπορούσαν κάλλιστα να τεθούν τεχνικοί κανόνες (μέγιστη φωτεινότητα, ελάχιστος χρόνος εναλλαγής, μέγιστη επιφάνεια) ανάλογοι με αυτούς που τίθενται για τα στέγαστρα στάσεων. Μάλιστα, δεν είναι πρόσφορη, αφού δεν εξυπηρετεί κανέναν αποδεδειγμένο σκοπό οδικής ασφάλειας, αισθητικής ή προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος. Και δεν είναι αναλογική stricto sensu, αφού το κόστος που επιβάλλεται στους περιπτερούχους — κάθετη μείωση εσόδων με κίνδυνο την οικονομική βιωσιμότητά τους — είναι δυσανάλογο προς οποιοδήποτε θεωρητικό όφελος.

Επιπρόσθετα, η εν θέματι ΚΥΑ πλήττει τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο άρθρο 21 του Συντάγματος. Σημαντικό μέρος των κατόχων αδειών εκμεταλλεύσεως περιπτέρων είναι ανάπηροι και θύματα πολέμου, οι οποίοι υπάγονται στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του Ν. 4093/2012 και των σχετικών διατάξεων. Η Εθνική Γενική Συνομοσπονδία Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου Ελλάδος, ως τριτοβάθμιο

όργανο εκπροσωπήσεως αυτών των ευπαθών ομάδων, διαπιστώνει ότι τα μέλη της, στην πλειοψηφία τους κάτοχοι αδειών εκμεταλλεύσεως περιπτέρων, πλήττονται αμέσως και ουσιωδώς από τις νέες απαγορεύσεις. Η Πολιτεία, η οποία κατά συνταγματική επιταγή οφείλει να μεριμνά ιδιαιτέρως για τα άτομα με αναπηρία και τα θύματα πολέμου, δεν δύναται ταυτοχρόνως να αφαιρεί τα μέσα βιοπορισμού τους διά κανονιστικής πράξεως που εξυπηρετεί αποκλειστικώς ιδιωτικά συμφέροντα. Η αντίθεση μεταξύ της ρητής συνταγματικής δεσμεύσεως για κοινωνική προστασία και της πρακτικής συνέπειας της προσβαλλόμενης ΚΥΑ — αφαίρεση εσόδων από αναπήρους και θύματα πολέμου — αποτελεί κατάφωρη προσβολή του κοινωνικού κράτους δικαίου.

Πέραν των συνταγματικών ζητημάτων, η προσβαλλόμενη ΚΥΑ επιφέρει ολέθρια και πολυεπίπεδα οικονομικά αποτελέσματα. Η οικονομική καταστροφή που επέρχεται δεν περιορίζεται στους ίδιους τους περιπτερούχους αλλά εκτείνεται αλυσιδωτά σε ολόκληρο τον κλάδο. Πλήττονται οι ίδιοι οι περιπτερούχοι, οι οποίοι στερούνται εσόδων αδείας εκμεταλλεύσεως διαφημιστικού χώρου και εσόδων από προωθητικές ενέργειες, τα οποία συχνά αποτελούν σημαντικό μέρος του εισοδήματός τους, οι διαφημιστικές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της υπαίθριας διαφημίσεως σε περίπτερα και οι εργαζόμενοί τους, οι κατασκευαστικές εταιρείες που παράγουν, τοποθετούν και συντηρούν σύγχρονες κατασκευές περιπτέρων, LED τέντες και ψηφιακό εξοπλισμό, οι παραγωγοί προϊόντων που πωλούνται μέσω περιπτέρων και χρησιμοποιούν τη διαφήμιση επί αυτών ως βασικό κανάλι προβολής και εν τέλει, οι χιλιάδες εργαζόμενοι σε όλες αυτές τις αλυσίδες, οι οποίοι απειλούνται με απώλεια εισοδήματος ή θέσεως εργασίας.

Ιδιαιτέρως κρίσιμο είναι ότι κατά τη χρονική περίοδο πριν από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης ΚΥΑ, βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη η αντικατάσταση παλαιών και φθαρμένων περιπτέρων με νέες, σύγχρονες κατασκευές εξοπλισμένες με τεχνολογία LED. Η αντικατάσταση αυτή εγένετο χωρίς κόστος για τους δικαιούχους αδειών, προσέφερε πρόσθετο εισόδημα, και αποτελούσε αμοιβαία επωφελή ρύθμιση μεταξύ περιπτερούχων και διαφημιστικών εταιρειών. Η προσβαλλόμενη ΚΥΑ ανατρέπει εκ βάθρων αυτή τη θετική εξέλιξη, αφήνοντας περιπτερούχους, αναπήρους και θύματα

πολέμου να λειτουργούν με φθαρμένες, υποβαθμισμένες κατασκευές, χωρίς δυνατότητα εκσυγχρονισμού και χωρίς τα πρόσθετα έσοδα που τους επέτρεπαν αξιοπρεπή βιοπορισμό.

Η τεχνολογική και αισθητική διάσταση της ρυθμίσεως αξίζει ιδιαιτέρας εξετάσεως. Η προσβαλλόμενη ΚΥΑ, απαγορεύοντας τη χρήση τεχνολογίας LED στα περίπτερα, υποχρεώνει τους περιπτερούχους να επιστρέψουν στις παλαιές εκτυπωμένες τέντες PVC. Η πρακτική εμπειρία δεκαετιών αποδεικνύει ότι τα υλικά PVC, υπό τις κλιματικές συνθήκες της Ελλάδος — έντονη ηλιακή ακτινοβολία, υψηλές θερμοκρασίες, ατμοσφαιρική ρύπανση — υφίστανται ταχεία φθορά. Εντός τριών ετών το πολύ, οι τέντες PVC αποχρωματίζονται, σχίζονται, απορροφούν σκόνη, αιθάλη και καυσαέρια, δημιουργώντας αντιαισθητική και υποβαθμισμένη εικόνα η οποία αδυνατεί να αποκατασταθεί ακόμη και με πλύσιμο υπό πίεση, διότι οι πόροι του υλικού απορροφούν μονίμως τους ρύπους. Αντιθέτως, τα σύγχρονα υλικά που χρησιμοποιούνται στις κατασκευές LED διαθέτουν λείες, μη πορώδεις επιφάνειες, δεν απορροφούν ρύπους, δεν χρήζουν καθαρισμού και διατηρούν την αισθητική τους ακεραιότητα για είκοσι και πλέον έτη. Επιπλέον, τα μονωτικά υλικά που απαιτούνται για την εγκατάσταση LED τεχνολογίας παρέχουν θερμομόνωση και υδατοστεγανότητα στο περίπτερο, μειώνοντας δραστικά τη χρήση κλιματισμού και κατ' επέκταση την ενεργειακή κατανάλωση. Η τεχνολογία LED, μάλιστα, καταναλώνει σημαντικά λιγότερη ενέργεια από τον συμβατικό φωτισμό και λειτουργεί τηλεχειριζόμενα, επιτρέποντας εξ αποστάσεως διαχείριση του διαφημιστικού περιεχομένου χωρίς ανάγκη επιτόπιας παρεμβάσεως. Με αυτά τα δεδομένα, η επιστροφή στην τεχνολογία PVC δεν εξυπηρετεί κανέναν σκοπό αισθητικής αναβαθμίσεως — αντιθέτως, υποβαθμίζει την αστική εικόνα και αντιστρέφει τη φυσική εξέλιξη της τεχνολογίας.

Η τεχνολογία LED αποτελεί αναπόδραστη εξέλιξη της επιστήμης και δεν δύναται να αναχαιτισθεί διά κανονιστικών πράξεων. Σε κάθε πολιτισμένη χώρα του κόσμου — σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ιαπωνία, στη Νότια Κορέα, στα Αραβικά Εμιράτα, ακόμη και σε γειτονικές χώρες όπως η Αλβανία — η ψηφιακή διαφήμιση σε περίπτερα αποτελεί αυτονόητη πρακτική, όχι μόνον ανεκτή αλλά ενθαρρυνόμενη, ως μέσο αναβαθμίσεως του

αστικού τοπίου και ενισχύσεως της τοπικής οικονομίας. Η Ελλάδα, διά της προσβαλλόμενης ΚΥΑ, τοποθετείται μοναδικώς στον αντίποδα της διεθνούς πρακτικής, επιλέγοντας μία οπισθοδρομική πολιτική που δεν δικαιολογείται από κανέναν αντικειμενικό λόγο.

Ο φωτογραφικός χαρακτήρας της προσβαλλόμενης ΚΥΑ αποτελεί πλέον για εμάς τεκμηριωμένο και θλιβερό συμπέρασμα. Η αλληλουχία νομοθετικών ενεργειών — μεταφορά των περιπτέρων από την κατηγορία γ΄ στην κατηγορία α΄ του Ν. 2946/2001 (Ν. 4674/2020, Ν. 4735/2020), αφαίρεση της εξαιρέσεως από την απαγόρευση σε ιστορικούς τόπους, και τώρα η επιβολή πρόσθετων εξοντωτικών απαγορεύσεων αποκλειστικώς εις βάρος των περιπτέρων — σκιαγραφεί μεθοδική και σταδιακή εξόντωση ενός θεσμού υπέρ μονοπωλιακών επιχειρηματικών συμφερόντων.

Η εν θέματι ΚΥΑ δημιουργεί de facto μονοπώλιο στην αγορά υπαίθριας αστικής διαφημίσεως υπέρ των εκμεταλλευτών στεγάστρων στάσεων, περιορίζοντας κατά πολύ τα περίπτερα ως φορείς διαφημιστικών υπηρεσιών. Η κατάσταση αυτή παραβιάζει τις αρχές του ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού, οι οποίες κατοχυρώνονται τόσο στο εθνικό δίκαιο (Ν. 3959/2011 «Προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού») όσο και στο ενωσιακό δίκαιο (άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ). Δεν είναι ανεκτό σε κράτος δικαίου μία κανονιστική πράξη να λειτουργεί ως μηχανισμός εξοντώσεως ανταγωνιστών υπέρ ενός μονοπωλιακού σχήματος.

Αξίζει, τέλος, να σημειωθεί ότι ο θεσμός του περιπτέρου, ιστορικά και θεσμικά, δεν αποτελεί απλώς εμπορική δραστηριότητα αλλά θεσμό κοινωνικής αλληλεγγύης. Τα περίπτερα υπήρξαν ανέκαθεν μέσο βιοπορισμού αναπήρων και θυμάτων πολέμου, στους οποίους η Πολιτεία παραχώρησε αυτό το προνόμιο ως ελάχιστη αναγνώριση της θυσίας τους. Η σταδιακή συρρίκνωση του θεσμού — που κατά τα τελευταία τριάντα τουλάχιστον χρόνια οδηγεί σε κλείσιμο χιλιάδων περιπτέρων σε όλη τη χώρα — δεν αντιμετωπίζεται διά της επιβολής νέων απαγορεύσεων αλλά διά της στηρίξεως, του εκσυγχρονισμού και της ενθαρρύνσεως καινοτομιών που θα καταστήσουν τα περίπτερα βιώσιμα στο σύγχρονο αστικό περιβάλλον. Η εν θέματι ΚΥΑ πράττει ακριβώς το αντίθετο: αντί να στηρίξει, εξοντώνει. Αντί να εκσυγχρονίσει, εξαναγκάζει σε οπισθοδρόμηση. Αντί να ενθαρρύνει την τεχνολογική

εξέλιξη, την απαγορεύει. Το αποτέλεσμα δεν θα είναι η «ρύθμιση» της υπαίθριας διαφημίσεως αλλά η οριστική εξαφάνιση του θεσμού του περιπτέρου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για χιλιάδες οικογένειες, αναπήρους, θύματα πολέμου και εργαζομένους.

Επειδή, *συνοψίζοντας*, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει διάταξη νόμου που να απαγορεύει νόμιμη επιχειρηματική δραστηριότητα και διεθνή εμπορική πρακτική όπως οι προωθητικές ενέργειες για προϊόντα που δεν είναι καπνικά, σε οποιονδήποτε χώρο που να τα ευνοεί.

Επειδή μας είναι πλέον ξεκάθαρο ότι πρόκειται περί φωτογραφικής διατάξεως υπέρ συμφερόντων που κείνται στις υπαίθριες διαφημίσεις επί των στάσεων λεωφορείων, ως εκ τούτου, στον βωμό συγκεκριμένου ιδιωτικού συμφέροντος θέτετε εν αμφιβόλω την βιωσιμότητα δεκάδων χιλιάδων άλλων ατόμων και δη, μεταξύ αυτών, ευπαθών ομάδων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Επειδή εάν επρόκειτο περί διατάξεως που ψηφίσθηκε για να προασπίσει σημαντικό δημόσιο συμφέρον, οι απαγορεύσεις θα έπρεπε να ήταν καθολικές για όλους και όχι μόνο για τα περίπτερα που θεσπίστηκαν για να προστατεύσουν ομάδες που τυγχάνουν προνομιακής προστασίας από την Πολιτεία.

Επειδή οι πάσης φύσεως διαφημίσεις στα περίπτερα προσέφεραν ένα επιπλέον σημαντικό έσοδο για τους περιπτερούχους και τους ιδιοκτήτες των αδειών εκμετάλλευσής τους, με αποτέλεσμα πλέον να έχει καταστεί η λειτουργία των περιπτέρων ιδιαίτερα πιο ζημιογόνα και μη βιώσιμη.

Επειδή υπό τα προαναφερθέντα, πρέπει να ενσκήψετε με τη δέουσα επιμέλεια και προσοχή στο επίμαχο -πολύ σημαντικό και φλέγον- ζήτημα για εμάς, να επανεξετάσετε τις ψηφισθείσες διατάξεις και να τις απαλείψετε διότι, κατά την ταπεινή μας άποψη, το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς δεν έχρηζε τροποποιήσεως στα συγκεκριμένα θέματα τα οποία μας καθιστούν "βορά" σε έτερα ιδιωτικά συμφέροντα.

Ενόψει όλων των ανωτέρω, απευθυνόμεθα σε Εσάς, αξιότιμοι κύριοι και κυρίες Υπουργοί, και αιτούμεθα: Πρώτον, την άμεση ανάκληση ή ουσιαστική

τροποποίηση της υπ' αριθμ. 39895/16-07-2026 Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως, ώστε να αρθούν οι τέσσερις νέες απαγορεύσεις που εισάγονται αποκλειστικώς εις βάρος των περιπτέρων διά του άρθρου 4 παράγραφος 2 αυτής. Δεύτερον, την τροποποίηση του Ν. 2946/2001, ώστε τα περίπτερα να επανενταχθούν στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 1, παραπλεύρως των στεγάστρων στάσεων, και να τύχουν της εξαιρέσεως του άρθρου 2 κατ' αναλογίαν. Εναλλακτικώς, να τροποποιηθεί η εξαίρεση του άρθρου 2 ώστε να περιλαμβάνει ρητώς και τα μέσα της περιπτώσεως α' που αφορούν περίπτερα. Τρίτον, τη σύγκληση ευρείας διαβουλεύσεως με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών — σωματεία περιπτερούχων, ενώσεις αναπήρων και θυμάτων πολέμου, διαφημιστικές εταιρείες, κατασκευαστικές εταιρείες, εκπρόσωποι αυτοδιοικήσεως — πριν από οποιαδήποτε νέα ρύθμιση του καθεστώτος διαφημίσεως στα περίπτερα. Τέταρτον, κατ' ελάχιστον, τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χρήση ψηφιακής τεχνολογίας LED στα περίπτερα ανάλογων με αυτές που ισχύουν για τα στέγαστρα στάσεων, ώστε να εξασφαλισθεί ισότιμη μεταχείριση και να διατηρηθεί η βιωσιμότητα του θεσμού.

Επισημαίνεται ότι σε περίπτωση μη ικανοποιήσεως των αιτημάτων μας, επιφυλασσόμεθα παντός νομίμου δικαιώματός μας, συμπεριλαμβανομένης της προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας διά αιτήσεως ακυρώσεως κατά της εν θέματι ΚΥΑ, ως κανονιστικής πράξεως που προσβάλλει αμέσως τα δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντα των μελών μας, κατά παράβαση των άρθρων 4, 5, 21 και 25 του Συντάγματος, της αρχής της ισότητας, της αρχής της αναλογικότητας, και του δικαιώματος στην επαγγελματική ελευθερία.

Με εκτίμηση,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΛΛΙΟΣ

Κινητό:

Τηλ. Οικίας:

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΠΑΛΑΣ

Κινητό: